

Uproszczone zaliczki opłacalne, ale... nie zawsze

Artur Cmoch

doradca podatkowy,
wspólnik w Kancelarii
Grynhoff Woźny Wspólnicy

Oplacanie uproszczonych zaliczek podatkowych może być atrakcyjnym instrumentem poprawiającym płynność finansową. W każdym jednak przypadku wybór tej formy powinien być poprzedzony dokładną analizą.

Zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z 15 lutego 1992 r. o CIT (t.j. Dz.U. z 2011 r. nr 74, poz. 397 z późn. zm.) oraz ustawie z 26 lipca 1991 r. o PIT (t.j. Dz.U. z 2010 r. nr 51, poz. 307 z późn. zm.), podatnicy mogą wpłacać zaliczki miesięczne w danym roku podatkowym w uproszczonej formie w wysokości 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu, złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy. Jeżeli w tym zeznaniu podatnicy nie wykazali podatku należnego, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości 1/12 podatku należnego wynika-

jącego z zeznania złożonego w roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata. Jeżeli i w tym roku podatnicy nie wykazali podatku należnego, nie mogą korzystać z wpłaty zaliczek w uproszczonej formie. Podatnicy, którzy wybrali tę formę wpłacania zaliczek,

Podatnicy, którzy chcą wpłacać zaliczki na podatek w sposób uproszczony, muszą o tym zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego

muszą na piśmie zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie wpłaty pierwszej zaliczki w roku podatkowym, w którym po raz

pierwszy wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek. Powinni też stosować tę formę wpłacania zaliczek w całym roku podatkowym. Istotne jest, że zawiadomienie dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z uproszczonego sposobu wpłacania zaliczek. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest oczywiście zobowiązany do dokonania rozliczenia rocznego na podstawie przychodów oraz kosztów wykazanych w danym roku. Może zatem okazać się, że podatnik będzie musiał dopłaci podatek bądź wykazana zostanie nadpłata. Przykładowo, wysokość uproszczonych zaliczek należnych w trakcie 2012 roku (przy założeniu, że rok podatkowy podatnika pokrywa się z rokiem kalendarzowym) obliczona zostanie na podstawie wysokości podatku wykazanego w roku 2010, gdyż zeznanie za ten rok zostało złożone w roku poprzedzającym rok 2012, czyli w 2011 r. Gdyby okazało się, że w 2010 roku podatnik nie wykazał dochodu do opodatkowania,

wówczas zaliczka obliczana jest na podstawie dochodu wykazanego w 2009 roku. Zaliczki obliczane w sposób uproszczony są zatem doskonałym rozwiązaniem dla podatników, którzy, posługując się powyższym przykładem, osiągnęli stosunkowo niskie dochody w 2010 roku i spodziewają się wyższych dochodów w 2012 roku. Z drugiej strony może jednak wystąpić sytuacja, w której podatnik dokonał wcześniej wyboru uproszczonej formy, zaś dochody wykazane w 2010 roku są znacznie wyższe od tych spodziewanych w 2012 roku. Wówczas utrzymanie uproszczonej formy oznaczałoby konieczność wpłat zaliczek obliczonych od dochodów, które w rzeczywistości nie zostaną osiągnięte. W takiej sytuacji podatnicy powinni zatem rozważyć rezygnację z uproszczonej formy. Istotne jest, aby rezygnacja została dokonana w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok, w przeciwnym razie podatnik będzie przez cały rok zobowiązany do obliczania zaliczek na zasadach uproszczonych. Dodać należy, że jeżeli podatnik zrezygnował wcześniej z systemu uproszczonych zaliczek, może powrócić do tej formy w kolejnym roku.